

Księga Daniela - numer sto pięćdziesiąt sześć

Odślonięcie ostatniego widzenia Daniela: millerycka perspektywa na prorocze prawdy dla dzisiejszych czasów

Jeff Pippenger

2024-03-24

Zaczynamy nasze rozważanie nad ostatnim widzeniem Daniela, stosując zasadę wyrażoną przez Alfę i Omegę, która wskazuje, że On zawsze łączy koniec z początkiem. Dlatego Belteszassar, czyli Daniel, wspomniany w pierwszym wersecie ostatniego widzenia Daniela, byłby również przedstawiony w końcowej części tego samego widzenia. Ustaliliśmy, że Belteszassar reprezentuje lud Bożego przymierza w dniach ostatecznych, który rozumie „chazon”, wizję historii proroczej, wyrażoną przez słowo „thing” w wersecie pierwszym. Ta wizja historii proroczej to „siedem razy” z Księgi Kapłańskiej, rozdział dwudziesty szósty, co odpowiada dwóm tysiącom pięciuset dwudziestu latom. Belteszassar rozumie także „wizję” w wersecie pierwszym, czyli „mareh”, wizję dwóch tysięcy trzystu lat, która reprezentuje nagłe pojawienie się Chrystusa.

W rozdziale dwunastym Daniel przedstawia ruch pierwszego anioła, a także ruch trzeciego anioła, gdyż oba ruchy wypełniają przypowieść o dziesięciu pannach. W rozdziale dwunastym znajduje się co najmniej pięć prawd, które były częścią ruchu millerowskiego, a które przedstawiają prawdy, których ruch trzeciego anioła również musi doświadczyć i je zrozumieć. Oba ruchy wypełniają przypowieść o dziesięciu pannach, a mądre panny z obu ruchów muszą zrozumieć ten proroczy fakt. Oba ruchy muszą zrozumieć pierwszą proroczą prawdę, do uznania której Miller został doprowadzony, przedstawioną przez „siedem razy” z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej. Pozostałe trzy równoległe doświadczenia i zrozumienia znajdują się w ostatnich kilku wersecach tego rozdziału.

A od czasu, gdy codzienna ofiara zostanie zniesiona i zostanie ustanowiona ohyda spustoszenia, będzie tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dni. Błogosławiony, kto doczeka do tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni. Lecz ty idź swoją drogą aż do końca, bo odpoczniesz i staniesz do swego losu u kresu dni. Daniel 12:11–13.

Resztką ludu Bożego w Księdze Objawienia ma trzy podstawowe prorocze cechy: zachowuje przykazania Boże, ma wiarę Jezusa i jest wierna Duchowi Proroctwa.

I mówi do mnie: Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę weselną Baranka. I mówi do mnie: To są prawdziwe słowa Boga. I upadłem do jego stóp, aby oddać mu pokłon. A on powiedział do mnie: Bacz, abyś tego nie czynił; jestem współsługą twoim i twoich braci, którzy mają świadectwo Jezusa; Bogu oddaj cześć; albowiem świadectwo Jezusa jest duchem proroctwa. Objawienie 19:9, 10.

Millerzyści właściwie zrozumieli, że „ustawiczna” w Księdze Daniela oznaczała pogaństwo i że czas, kiedy „ustawiczna” została „zabrana”, to rok 508. Odrzucenie tej prawdy jest odrzuceniem autorytetu „świadectwa Jezusa”, które „jest Duchem Proroctwa”, gdyż Duch Proroctwa wyraźnie

wskazuje, że millerzyści mieli rację w swoim rozumieniu „ustawicznej”.

Wtedy zobaczyłem w odniesieniu do „Daily”, że słowo „sacrifice” zostało dodane przez ludzką mądrość i nie należy do tekstu; i że Pan dał właściwe zrozumienie tego tym, którzy głosili okrzyk o godzinie sądu. Gdy panowała jedność, przed rokiem 1844, niemal wszyscy byli zgodni co do właściwego poglądu na temat „Daily”; lecz od 1844 roku, wśród zamętu, przyjęto inne poglądy i nastąpiła ciemność oraz zamieszanie. Review and Herald, 1 listopada 1850 r.

Milleriści rozumieli, że opór pogaństwa wobec wyniesienia papieża do władzy w roku 538 został usunięty w roku 508. Milleriści mieli rację, lecz ich zrozumienie było ograniczone. Boży lud czasów ostatecznych, reprezentowany przez Belteszassara w wersecie pierwszym, zobaczy, że okres od roku 508 do 538 stanowi okres proroczy, który został typologicznie zobrazowany przez trzydzieści lat przygotowania w historii Chrystusa, poprzedzających Jego namaszczenie mocą podczas Jego chrztu. Zobaczą, że ten okres proroczy przedstawia także okres proroczy od 1776 do 1798 i że wszystkie te trzy okresy oznaczają czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, który rozpoczął się 11 września 2001 roku i zakończy się wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną.

W dwunastym rozdziale Daniel przedstawia millerystów oraz pięć ważnych prawd i doświadczeń, które mają się powtórzyć w tych, których reprezentuje Belteszassar. Trzecią prawdą i doświadczeniem millerystów jest „właściwy pogląd na 'ustawiczną', ... Pan dał ... tym, którzy wzniesli okrzyk o godzinie sądu.” Odrzucenie tej prawdy oznacza odrzucenie pism Ellen White, które są Duchem Proroctwa. Czwartą prawdą i doświadczeniem millerystów oraz posłańców trzeciego anioła jest proroctwo o tysiącu trzystu trzydziestu pięciu latach, które rozpoczęło się w roku, w którym „ustawiczna” została usunięta, w roku 508.

Począwszy od roku 508, tysiąc trzysta trzydzieści pięć lat prowadzi do roku 1843, lecz nie po prostu do roku 1843, ponieważ proroctwo w istocie wskazuje na sam ostatni dzień roku 1843, gdyż stwierdza: „Błogosławiony ten, kto czeka i dojdzie do tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni.” Hebrajskie słowo tłumaczone jako „cometh” to „naga” i znaczy „dotknąć” lub „położyć rękę na”. Proroctwo zatem oznacza: „błogosławiony ten, kto czeka i” dotknie roku 1843 lub położy na nim rękę.

W historii ruchu millerowskiego błogosławieństwo oczekiwania przypadło tym roztropnym pannom, które doświadczyły pierwszego rozczarowania, lecz czekały na widzenie, które się odwlekało. Gdy milleriści czekali na „widzenie, które się odwlekało” w wypełnieniu przypowieści o dziesięciu pannach oraz drugiego rozdziału Księgi Habakuka, byli błogosławieni. W tym czasie zwłoki dostrzegli, że wypełniają przypowieść i że na końcu widzenie „przemówi”. Ich czas zwłoki i rozczarowanie wynikały z błędnego wyznaczenia, że dwa tysiące trzysta lat zakończy się w 1843 roku, podczas gdy widzenie w rzeczywistości dotyczyło 1844 roku. Ich rozczarowanie wynikało z doświadczenia, gdy rok 1843 zakończył się bez powrotu Chrystusa. Ich rozczarowanie oraz błogosławieństwo wypowiedziane nad tymi, którzy następnie postanowili czekać, opierały się na samym ostatnim dniu roku 1843, który „dotyka” albo „dochodzi do” 1844.

Doświadczenie pierwszego rozczarowania, jako wypełnienie przypowieści o dziesięciu pannach, jest rozumiane i powtarza się u tych, których reprezentuje Belteszazar. Piątą prawdą i doświadczeniem, które rozpoznają ci, których reprezentuje Belteszazar, jest to, że „u kresu dni” Daniel „stanie w swoim losie”.

„Daniel stoi na swoim losie od chwili, gdy pieczęć została zdjęta, a światło prawdy rozjaśniało jego widzenia. Stoi na swoim losie, niosąc świadectwo, które miało być zrozumiane przy końcu dni.” Sermons and Talks, t. 1, 225, 226.

Milleriści doświadczyli procesu oczyszczenia dokonanego przez wzrost poznania, który przyszedł z Księgi Daniela, gdy została odpieczętowana w 1798 roku. Ci, których reprezentuje Belteszassar, doświadczą procesu oczyszczenia dokonanego przez wzrost poznania, który przyszedł z Księgi Daniela, gdy została odpieczętowana w 1989 roku. Zrozumieją także, że Księga Daniela ma szczególną rolę w pieczętowaniu stu czterdziestu czterech tysięcy.

"Kiedy Bóg daje człowiekowi szczególne dzieło do wykonania, ma on stanąć na swoim miejscu, jak uczynił to Daniel, gotów odpowiedzieć na Boże wezwanie, gotów wypełnić Jego zamiar." Manuscript Releases, tom 6, 108.

Jako dawni Laodycejczycy, ci reprezentowani przez Belteszassara rozpoznają, że to przez księgi Daniela i Objawienia, które stanowią jedną i tę samą księgę, dokonuje się ostateczne ożywienie.

Gdy Księgi Daniela i Objawienia będą lepiej rozumiane, wierzący będą mieli zupełnie inne doświadczenie religijne. ... Jedno z pewnością zostanie zrozumiane z badania Księgi Objawienia: że więź między Bogiem a Jego ludem jest bliska i pewna. The Faith I Live By, 345.

Jako dawni Laodyceanie rozpoznają swój laodycejski stan i uświadomią sobie, że duchowo byli martwi jak dolina wyschłych kości, a w odpowiedzi na bezpośrednie świadectwo dotyczące ich stanu śmierci i zagubienia uznają, że najważniejsze jest, by ożyć.

Ożywienie prawdziwej pobożności wśród nas jest największą i najpilniejszą ze wszystkich naszych potrzeb. Dążenie do tego powinno być naszym pierwszym zadaniem. Wybrane poselstwa, księga 1, 121.

Obietnica biblijna brzmi, że każdy, kto szuka, znajdzie, a Duch Święty następnie doprowadzi go do zrozumienia, że to właśnie księgi Daniela i Objawienia wywołują potrzebne odrodzenie.

"Kiedy my, jako lud, zrozumiemy, co ta książka dla nas znaczy, wśród nas nastanie wielkie przebudzenie." Testimonies to Ministers, 113.

Zakończenie ostatniego widzenia Daniela, przedstawione w rozdziale dwunastym, wskazuje doświadczenie, które rodzi Boży lud przymierza czasów ostatecznych, reprezentowany w pierwszym wersecie ostatniego widzenia przez Belteszassara. Tam Daniel, przedstawiony jako Belteszassar, rozumie zarówno wewnętrzne widzenie dwóch tysięcy trzystu lat, jak i zewnętrzne widzenie dwóch tysięcy pięciuset dwudziestu lat. Rozumie „sprawę” i „widzenie”. Rozumie widzenie chazon i widzenie mareh. Rozumie podeptanie świątyni i zastępu oraz przywrócenie

świętyni i zastępu. Rozumie zarówno wizję nad rzeką Ulai, jak i wizję nad rzeką Hiddekel.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Zachodzi potrzeba znacznie wnikliwszego studium Słowa Bożego; szczególną uwagę, jak nigdy dotąd w historii naszej działalności, należy poświęcić Księdze Daniela i Objawieniu. Możemy mieć mniej do powiedzenia w niektórych kwestiach dotyczących mocarstwa rzymskiego i papieżstwa; jednak powinniśmy zwracać uwagę na to, co prorocy i apostołowie napisali pod natchnieniem Ducha Świętego. Duch Święty tak pokierował sprawami, zarówno przy przekazaniu proroctwa, jak i w ukazanych wydarzeniach, aby nauczyć, że ludzki czynnik ma pozostać niewidoczny, ukryty w Chrystusie, a Pan, Bóg nieba, oraz Jego prawo mają być wywyższone. Czytajcie Księgę Daniela. Przywołujcie, punkt po punkcie, dzieje królestw tam przedstawionych. Spójrzcie na mężów stanu, rady, potężne armie i zobaczcie, jak Bóg działał, by ukorzyć pychę ludzi i obrócić ludzką chwałę w proch....

Światło, które Daniel otrzymał od Boga, zostało dane szczególnie na te ostatnie dni. Wizje, które ujrzał nad brzegami Ulai i Hiddekel, wielkich rzek Shinar, są obecnie w trakcie wypełniania się, a wszystkie zapowiedziane wydarzenia wkrótce się spełnią.

Rozważ sytuację narodu żydowskiego w czasie, gdy zostały dane proroctwa Daniela.

Poświęćmy więcej czasu na studiowanie Biblii. Nie rozumiemy Słowa tak, jak powinniśmy. Księga Objawienia rozpoczyna się nakazem, byśmy zrozumieli zawarte w niej pouczenie. "Błogosławiony ten, kto czyta, oraz ci, którzy słuchają słów tego proroctwa," oświadcza Bóg, "i zachowują to, co w nim napisane, bo czas jest bliski." Kiedy my, jako lud, zrozumiemy, co ta księga dla nas znaczy, wśród nas pojawi się wielkie przebudzenie. Nie w pełni rozumiemy pouczenia, których udziela, mimo danego nam nakazu, by ją badać i studiować.

W przeszłości nauczyciele oświadczali, że Księga Daniela i Księga Objawienia są księgami zapieczętowanymi, i ludzie odwracali się od nich. Z tych części Jego Słowa własna ręka Boga zdjęła zasłonę, której pozorna tajemniczość powstrzymywała wielu przed jej uchynieniem. Sama nazwa „Objawienie” przeczy twierdzeniu, że jest to księga zapieczętowana. „Objawienie” znaczy, że coś ważnego zostaje odsłonięte. Prawdy tej księgi są skierowane do żyjących w tych ostatnich dniach. Stoimy w świętym miejscu rzeczy świętych, z usuniętą zasłoną. Nie mamy stać na zewnątrz. Mamy wejść, nie z lekkomyślnymi, niepobożnymi myślami, nie porywczym krokiem, lecz z cziłą i bojaźnią Bożą. Zbliżamy się do czasu, gdy proroctwa Księgi Objawienia mają się wypełnić....

Mamy przykazania Boże i świadectwo Jezusa Chrystusa, które jest duchem proroctwa. Bezcenne klejnoty można znaleźć w Słowie Bożym. Ci, którzy badają to Słowo, powinni zachować jasność umysłu. Nigdy nie powinni folgować spaczonemu apetytowi w jedzeniu i pić.

Jeśli to zrobią, umysł będzie zdezorientowany; nie będą w stanie znieść trudu wnikliwego dociekania, aby zrozumieć znaczenie tych rzeczy, które dotyczą końcowych scen historii tej Ziemi.

Gdy księgi Daniela i Objawienia zostaną lepiej zrozumiane, wierzący będą mieli zupełnie inne doświadczenie religijne. Otrzymają takie przebłyśki otwartych bram nieba, że na sercu i umyśle odcisnie się piętno charakteru, który wszyscy muszą w sobie rozwinąć, aby dostąpić błogosławieństwa, które będzie nagrodą dla czystych sercem.

Pan pobłogosławi wszystkich, którzy pokornie i z łagodnością będą dążyć do zrozumienia tego, co zostało objawione w Księdze Objawienia. Księga ta zawiera tak wiele treści przepelnionych nieśmiertelnością i pełnych chwały, że wszyscy, którzy ją czytają i gorliwie ją badają, otrzymują błogosławieństwo dane tym „którzy słuchają słów tego prorocтва i zachowują to, co w nim napisane”.

Jedno będzie z pewnością zrozumiane ze studium Objawienia — że więź między Bogiem a Jego ludem jest bliska i jednoznaczna.

Dostrzega się cudowny związek między wszechświatem niebios a tym światem. To, co objawiono Danielowi, zostało później dopełnione objawieniem udzielonym Janowi na wyspie Patmos. Te dwie księgi należy wnikliwie studiować. Dwukrotnie Daniel pytał: Jak długo jeszcze do końca czasu?

Słyszałem, lecz nie rozumiałem; wtedy rzekłem: Panie mój, jaki będzie koniec tych spraw? A On rzekł: Idź swoją drogą, Danielu, bo słowa te są zamknięte i zapieczętowane aż do czasu końca. Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i wypróbowanych; lecz bezbożni będą postępować bezbożnie i żaden z bezbożnych nie zrozumie; lecz mądrzy zrozumieją. A od czasu, gdy zostanie zniesiona ofiara codzienna i zostanie postawiona ohyda spustoszenia, będzie tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dni. Błogosławiony, kto wytrwa i doczeka do tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni. Lecz ty idź swoją drogą aż do końca; bo odpoczniesz i staniesz w swoim udziale na końcu dni.

To Lew z pokolenia Judy rozpieczętował księgę i dał Janowi objawienie tego, co ma się stać w tych ostatnich dniach.

Daniel stanął na swoim miejscu, aby złożyć świadectwo, które było zapieczętowane aż do czasu końca, kiedy do naszego świata miało zostać ogłoszone pierwsze poselstwo anielskie. Sprawy te są nieskończenie ważne w tych ostatnich dniach; lecz podczas gdy 'wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i wypróbowanych', 'niegodziwi będą postępować niegodziwie, a żaden z niegodziwych nie zrozumie'. Jakże to prawdziwe! Grzech to przekroczenie prawa Bożego; a ci, którzy nie przyjmą światła w odniesieniu do prawa Bożego, nie rozumieją głosu pierwszego, drugiego i trzeciego poselstwa anielskiego. Księga Daniela zostaje odpieczętowana w Objawieniu Jana i prowadzi nas ku ostatnim scenom historii tej ziemi.

"Czy nasi bracia będą pamiętać, że żyjemy pośród niebezpieczeństw ostatnich dni? Czytajcie Objawienie w powiązaniu z Księgą Daniela. Nauczajcie o tych rzeczach." Świadectwa dla duchownych, 112-115.